

Tomáš LANG

“Obete holokaustu nie sú obeťami druhej svetovej vojny, ale sú obeťami hromadnej vraždy civilného obyvateľstva, čo sa mohlo udiat výlučne pod pláštikom vojnovnej vravy”

Tomáš Lang sa narodil 9. mája 1942 v Budapešti rodičom židovského pôvodu Alexandrovi Frankfurterovi a Hermine, rod. Langovej. O oboch rodičov aj starých rodičov z matkinej aj otcovej strany prišiel počas druhej svetovej vojny.

Po vojne si ho z nemocnice, v ktorej počas deportácií židov z Maďarska ležal kvôli zápalu stredného ucha, zobrala matkina sestra Aranka. V roku 1947 bol adoptovaný matkiným bratom Alexandrom a jeho manželkou Helenou, presťahoval sa z Budapešti do Nových Zámok a bolo mu zmenené priezvisko na Lang. Alexander bol po obvinení z čierneho obchodu internovaný v tábore v Novákoch.

Základnú a strednú školu navštevoval Tomáš v rokoch 1948 – 1959 v Nových Zámokoch. Školské časy boli sprevádzané prejavmi antisemitizmu nielen zo strany rovesníkov, ale aj učiteľov. Po ukončení gymnázia študoval na fakulte v Brne a chcel sa stať konštruktérom automobilov. V poslednom ročníku prestúpil na univerzitu do Prahy, kde sa venoval obrábacím strojom, a súčasne začal pracovať v závode Elektrosvit v Nových Zámokoch na úseku elektroinštalácie svietidiel.

V roku 1966 prišiel s návrhom zavádzania počítačov do fabriky. Následne absolvoval štúdium ekonomiky v rokoch 1965 – 1968 a neskôr si urobil aj ašpirantúru z matematiky. Krátko pred ruskou inváziou opustil Elektrosvit a od 1. júla 1968 pracoval v Bratislave vo Výskumnom ústave zvaračskom.

V rokoch 1969 a 1970 pôsobil ako vedúci pobočky Výskumného ústavu kovopriemyslu Prešov v Nových Zámokoch. Keď sa po decembri 1970 Nové Zámky osamostatnili od Pražského strojárstva a vznikol Výskumný ústav náradia VUNAR, pracoval na tomto pracovisku na pozícii riaditeľa až do septembra 1989, keď neuspel ako kandidát vo voľbách riaditeľa.

V súčasnosti sa venuje vydávaniu kníh s tematikou holokaustu a dejín židovstva na južnom Slovensku.

